

CORMORAN STRIKE V SIEDMOM PRÍPADE
BESTSELLEROVÉHO AUTORA

ROBERT GALBRAITH

VODNÝ HROB

Ljndeni

Vodný hrob

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.lindeni.sk
www.albatrosmedia.sk

Lindeni

Robert Galbraith

Vodný hrob – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

VODNÝ HROB

ROBERT GALBRAITH

VODNÝ HROB

Preložila Diana Ghaniová

Ljndeni

Robert Galbraith: The Running Grave
Copyright © J. K. Rowling 2023
First published in Great Britain in 2023 by Sphere

All characters and events in this publication, other than those clearly in the public domain, are fictitious and any resemblance to real persons, living or dead, is purely coincidental.

Any connection between the music referenced in the story and cults is purely fictitious and the use of lyrics in the work is not intended to be associated with any cults or groups in real life.

Translation © Diana Ghaniová, 2024
Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2024

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.
Vyťažovanie textu a dát z tejto publikácie v zmysle čl. 4 smernice 2019/790 EU je zakázané.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-3635-0
ISBN e-knihy 978-80-566-4340-2 (1. zverejnenie, 2024) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-566-4341-9 (1. zverejnenie, 2024) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-566-4339-6 (1. zverejnenie, 2024) (ePDF)

Mojim bohyniam,
Lynne Corbettovej, Aine Kielyovej a Jill Prewettovej,
Juno, Ceres a Astarte

*When, like a running grave, time tracks you down...
Keď ťa ako vodný hrob dobehne čas...*

Dylan Thomas: When, Like a Running Grave

*Trvalo dlho, kým to zašlo až takto ďaleko. Stalo sa tak preto,
lebo to, čo bolo treba zastaviť, nebolo zastavené dosť skoro.*

I-ting alebo Kniha premien

PROLÓG

Nie každý jednotlivec je rovnako vhodný na to, aby sa radil s orákulom. Vyžaduje si to jasnú a pokojnú myseľ, ktorá vníma kozmické vplyvy ukryté v skromných vešteckých stonkách.

Richard Wilhelm:

Úvod k I-ťing-u alebo Knihe premien

Listy medzi sirom Colinom a lady Edensorovou a ich synom Williamom

13. marca 2012

Will,

včera sme sa od Tvojho vysokoškolského učiteľa s hrôzou dozvedeli, že si odišiel z univerzity a vstúpil do nejakého náboženského hnutia. Ešte viac nás zarazilo, že si to s nami neprediskutoval ani si sa neobťažoval povedať nám, kam ideš.

Ak nám žena, ktorá odpovedá na telefonáty v ústredí Univerzálnej humanitárnej cirkvi, neklame, s členmi sa dá spojiť len rukou písanými listami. Dala mi slovo, že tento list sa k Tebe dostane.

Tvoja matka a ja nechápeme, prečo si to urobil, prečo si sa s nami najprv neporozprával a čo Ťa presvedčilo, aby si odišiel zo školy a od svojich priateľov. Máme o Teba obrovský strach.

Prosím, ozvi sa nám, LEN ČO dostaneš tento list.

Otec

16. apríla 2012

Drahý Will,

pani z ústredia cirkvi tvrdí, že si dostal otcov list, ale doposal si sa nám nezval, takže máme stále veľké obavy.

Domnievame sa, že sa nachádzaš na Chapmanovej farme v Norfolku. V sobotu o 13.00 budeme s otcom v New Inne v Roughtone. Prosím, Will, príd' za nami, aby sme sa mohli o všetkom porozprávať. Otec si niečo zistil o Univerzálnej humanitárnej cirkvi a zdá sa, že je to zaujímavá organizácia so záslužnými cieľmi. Rozhodne chápeme, prečo Ťa oslovila.

Nesnažíme sa riadiť Tvoj život, Will, naozaj Ťa chceme len vidieť a vedieť, že sa máš dobre.

S láskou mama xxx

29. apríla 2012

Drahý Will,

včera som navštívil centrálny chrám UHC v Londýne a zhováral som sa so ženou, ktorá trvala na tom, že naše predchádzajúce listy sa k Tebe dostali. Keďže si sa však s nami v sobotu nestretol ani si nám neposlal žiadny odkaz, nemáme ako zistiť, či vraví pravdu.

Rád by som teda uviedol - či už si to prečítaš Ty, alebo ten, kto možno protiprávne otvára Tvoje listy -, že s istotou viem, že si na Chapmanovej farme, nikdy z nej neodchádzaš bez sprievodu a výrazne si schudol. Viem aj to, že na farmu sa nedostane nikto okrem členov cirkvi.

Si inteligentný človek, Will, ale faktom zostáva, že si autista a toto nie je prvý prípad, keď Tebou niekto manipuluje. Ak sa mi do 5. mája neozveš telefonicky alebo listom napísaným Tvojím rukopisom, obrátim sa na políciu.

Som v kontakte s bývalým členom Univerzálnej humanitárnej cirkvi, s ktorým by som Ťa rád zoznámil.

Ak cirkev nemá čo skrývať a Ty sa zdržuješ na Chapmanovej farme z vlastnej vôle, nemôžu mať nič proti tomu, aby si sa s nami stretol alebo sa porozprával s týmto človekom.

Will, opakujem, ak sa mi neozveš do 5. mája, obrátim sa na políciu.

Otec

1. mája 2012

Drahí Colin a Sally,

ďakujem za Vaše listy. Všetko je, ako má byť. V UHC som spokojný a teraz už chápem veľa vecí, ktoré som predtým nechápal. V skutočnosti nie som „na spektre“. Je to len nálepka, ktorú ste mi dali, aby ste ospravedlnili, ako ste ma celý život ovládali. Nie som Váš fyzický predmet a na rozdiel od Vás ma nemotivujú peniaze ani materialistické dôvody.

Z Vášho posledného listu som vyrozumel, že ste dali sledovať Chapmanovu farmu. Som dospelý a fakt, že sa ku mne naďalej správate ako k dieťaťu, ktoré treba mať pod dozorom, len dokazuje, ako málo vám môžem dôverovať.

Takisto presne viem, s ktorým „bývalým členom“ UHC sa mám stretnúť. Je to nebezpečný zlomyselný človek, ktorý ublížil mnohým nevinným ľuďom. Odporúčam Vám, aby ste s ním prerušili kontakt.

Utopená prorokyňa požehná všetkých, čo ju uctievať.

Will

2. mája 2012

Drahý Will,

nesmierne nás potešilo, keď sme od Teba dostali list, ale trochu nás znepokojuje, lebo naozaj neznie ako Ty, miláčik.

Will, prosím, stretni sa s nami. Ak sa s Tebou stretneme zväčša, ubezpečíme sa, že si šťastný a vieš, čo robíš. Nič viac nežiadame, len osobné stretnutie.

Miláčik, chcem byť k Tebe celkom úprimná. Otec dal naozaj sledovať Chapmanovu farmu, leko mal o Teba veľký strach, ale prisahám, že s tým už prestal. Sledovanie zrušil. Nikto Ťa nešpehuje a nechceme riadiť Tvoj život, Will. Chceme Ťa len vidieť a počuť z Tvojich vlastných úst, že si šťastný a konáš z vlastnej vôle.

Lúbime Ťa a sľubujem, že pre Teba chceme len to najlepšie.

Mama xxx

12. mája 2012

Drahí Colin a Sally,

stretnem sa s Vami 23. mája napoludnie v Ústrednom chráme na Rupert Court v Londýne. Nikoho so sebou nevodte, najmä nie bývalých členov cirkvi, ktorých dovnútra aj tak nepustia.

Utopená prorokyňa požehná všetkých, čo ju uctievať.

Will

24. mája 2012

Drahí Colin a Sally,

súhlasil som so včerajším stretnutím, aby som Vám dokázal, že som šťastný a rozhodujem sa na základe vlastnej vôle. Obaja ste prejavili vysokú mieru emotivity, správali ste sa neúčtivo ku mne a urážlivo k ľuďom, ktorých si vážim a mám rád.

Ak kontaktujete políciu alebo ma začnete znova sledovať, podám na Vás žalobu na súd. Cirkev zariadila, aby ma posúdil lekár, ktorý dosvedčí, že som plne pri zmysloch a práve Vy sa na mňa snažíte vyvíjať neprimeraný nátlak. Konzultoval som to aj s právnikmi UHC. Môj zverenecký fond patrí iba mne, a keďže starý otec odkázal tie peniaze mne, nie Vám, nemáte právo mi brániť, aby som svoje dedičstvo použil na dobré účely.

Utopená prorokyňa požehná všetkých, čo ju uctievať.

Will

16. marca 2013

Drahý Will,

viem, že to píšem v každom liste, ale prosím, prosím, ozvi sa nám. Chápeme a rešpektujeme skutočnosť, že chceš zostať v UHC. Chceme len vedieť, že si šťastný a máš sa dobre. A predovšetkým Ťa chceme vidieť osobne. Uplynul už viac ako rok, Will. Nesmierne nám chýbaš.

Na Chapmanovu farmu som Ťi poslala darček k narodeninám. Dúfam, že si ho dostal.

Prosím, Will, ozvi sa. Nikto Ťa nebude presviedčať, aby si odišiel z UHC. Chceme len, aby si bol šťastný. Otec hlboko ľutuje, čo povedal, keď sme sa stretli naposledy. Nehneváme sa, Will, len nám zúfalo chýbaš.

Otec pridá svoj vlastný list, ale ja chcem len povedať, že Ťa z celého srdca ľúbim a skratka chcem vedieť, že sa máš dobre.

Mama xxxxxx

Will,

úprimne sa ospravedlňujem za to, čo som povedal minulý rok o cirkvi. Dúfam, že mi odpustiš a že sa nám ozveš. Mame nesmierne chýbaš a mne takisto.

S láskou otec x

**Úryvky z listu právnickej firmy Coolidge
and Fairfax pánovi Kevinovi Pirbrightovi,
bývalému členovi Univerzálnej humanitnej cirkvi**

18. marca 2013

SÚKROMNÁ A DÔVERNÁ PRÁVNA KOREŠPONDENCIA
NEZVEREJŇOVAŤ A NEŠÍRIŤ

Vážený pán...

Tento list píšeme s vedomím, že ste zodpovedný za blog „Odhalenie Univerzálnej sekty“, ktorý píšete pod menom „bývalý člen UHC“...

Blogový príspevok z apríla 2012: „Súvislosť s Aylmertonom“

Dňa 2. apríla 2012 ste uverejnili blogový príspevok s názvom „Súvislosť s Aylmertonom“. Príspevok obsahuje niekoľko nepravdivých a značne hanlivých tvrdení o UHC. V úvodných odsekoch sa píše:

Prevažná väčšina členov, ktorých do cirkvi prilákalo posolstvo rovnosti, rozmanitosti a charitatívnej služby, nemá ani potuchy, že Univerzálna humanitárna cirkev vznikla z Aylmertonskej komunity, neslávne známej norfolskej komúny, ktorá bola v roku 1986 odhalená ako zásterka pre pedofilné aktivity rodiny Crowtherovcov.

Väčšina členov Aylmertonskej komunity bola zatknutá spolu s rodinou Crowtherovcov, ale tí, čo mali to šťastie a vyhli sa trestnému stíhaniu, zostali na komunitnom pozemku, ktorý premenovali na „Chapmanovu farmu“. Z tejto skupinky skalných prívržencov sa stali zakladajúci členovia UHC.

Každý rozumný čitateľ z toho vyrozumie, že UHC je v skutočnosti pokračovaním Aylmertonskej komunity pod iným názvom a činnosť UHC sa ponáša na činnosť Aylmertonskej komunity, najmä čo sa týka pedofílie. Obe tvrdenia sú nepravdivé a značne hanlivé voči našim klientom.

Okrem toho výrazy „mali to šťastie a vyhli sa trestnému stíhaniu“ a „skupinka skalných prívržencov“ rozumným čitateľom naznačia, že tí, čo zostali na komunitnom pozemku, spáchali podobné nezákonné činy, za aké rodina Crowtherovcov a ďalší skončili vo väzení. Toto tvrdenie je nepravdivé a značne hanlivé voči členom UHC a rade predstaviteľov.

Pravdivé stanovisko

V skutočnosti bola členkou Aylmertonskej komunity iba jedna členka UHC: pani Ma-cu Waceová, manželka zakladateľa a vodcu UHC Jonathana Wacea.

Ma-cu Waceová mala pätnásť rokov, keď bola Aylmertonská komunita rozpustená, a počas súdneho procesu svedčila proti bratom Crowtherovcom. Táto skutočnosť je verejne známa a ľahko zistiteľná zo súdnych dokumentov a tlačových správ o prípade.

Pani Waceová otvorene hovorila o svojich traumatických zážitkoch v Aylmertonskej komunite aj na stretnutiach cirkvi, na ktorých ste sa osobne zúčastnili. Ani zďaleka nemala to „šťastie“, keďže bola sama obeťou Crowtherovcov. Narážka, že sa podieľala na odpornom nezákonnom správaní bratov Crowtherovcov alebo ho schvaľovala, je značne hanlivá a pani Waceovú hlboko zasiahla a rozrušila. Rovnako poškodila a môže naďalej poškodzovať meno pani Waceovej aj UHC. To vás vystavuje značnej právnej zodpovednosti.

Blogový príspevok z 28. januára 2013: „Veľký charitatívny podvod“

Dňa 28. januára 2013 ste uverejnili príspevok s názvom „Veľký charitatívny podvod“, v ktorom uvádzate:

V skutočnosti je jediným cieľom UHC získať čo najviac peňazí a v tom je pozoruhodne dobrá. Zatiaľ čo pri známejších členoch stačí, že budú obracať druhých na vieru v mediálnych výstupoch, od radových členov sa očakáva, že budú každý deň na ulici s pokladničkami a zostanú vonku bez ohľadu na počasie alebo svoj zdravotný stav tak dlho, ako bude treba, aby vyzbierali svoj

„príspevok“, čo je minimálne sto libier denne, s ktorými sa musí vrátiť každý pešiak, ak nechce čeliť hnevu prchkého cirkevného vymožiteľa Tchaj-oua Wacea, staršieho z dvoch synov Jonathana a Ma-cu Waceovcov.

Opis pána Tchaj-oua Wacea ako „prchkého vymožiteľa“ každý rozumný čitateľ pochopí tak, že pán Tchaj-ou Wace je agresívny nepredvídateľný tyran. Taká charakteristika je pre pána Tchaj-oua Wacea značne hanlivá a môže poškodiť jeho meno ako predstaveného cirkvi aj meno samotnej UHC.

Ďalej píšete:

Kam idú všetky peniaze? Dobrá otázka. Návštevníci „útočiska“ cirkvi na Chapmanovej farme postrehnú, že zatiaľ čo obyčajní členovia si „užívajú“ poľnohospodárstvo pred zavedením strojov, spia v nevykurovaných stodolách a vymieňajú svoje pokladničky za motyky a pluhy ťahané koňmi, ubytovanie pre predstavených a slávnych členov je podstatne pohodlnejšie.

Hlavná obytná budova na farme bola zväčšená a zrekonštruovaná na úroveň 21. storočia s bazénom, vírivkou, posilňovňou, saunou a súkromným kinom. Väčšina predstavených jazdí na novučičkových autách najvyššej triedy a o vodcovi cirkvi Jonathanovi Waceovi (medzi členmi známom pod prezývkou „Tatko Džej“) sa vie, že vlastní nehnuteľnosť na Antigüe. Návštevníci centrálného chrámu na Rupert Court taktiež vidia čoraz honosnejšie príslušenstvo a doplnky, nehovoriac o rúchach predstavených vyšívanych zlatom. „Jednoduchosť, pokora a dobročinnosť“? Skôr „úplatnosť, dvojtvárnosť a márnivosť“.

Každý rozumný čitateľ tohto príspevku z neho vyčíta, že rada predstavených si nezákonne privlastňuje finančné prostriedky určené charite a presmerováva ich buď do vlastných vreciek, alebo na luxusné ubytovanie a oblečenie pre seba. Toto je nepravdivé a značne hanlivé voči rade predstavených.

Pravdivé stanovisko

Je verejne známe, že pani Margaret Cathcartová-Bryceová, bohatá dlhoročná členka cirkvi, darovala cirkvi ešte za svojho života značné finančné prostriedky na rekonštrukciu Chapmanovej farmy a keď v roku 2004 zomrela, rada predstavených bola jej jediným dedičom zo závetu, čo umožnilo cirkvi zakúpiť vhodné nehnuteľnosti v centre Londýna, Birminghamu a Glasgowa, aby sa mali veriaci kde stretávať.

Váš blogový príspevok obsahuje niekoľko očividných nepravd. Na Chapmanovej farme sa nenachádza vírivka ani bazén a pán Jonathan Wace nevlastní a ani nikdy nevlastnil nehnuteľnosť na Antigüe. Všetky autá predstavených cirkvi boli zakúpené z ich vlastných platov. Vaše tvrdenie, že členovia cirkvi sú povinní vyzbierať sto libier denne, inak budú čeliť „hnevu“ pána Tchaj-oua Wacea, je takisto úplne nepravdivé.

Cirkev je vo všetkých svojich finančných záležitostiach otvorená a transparentná. Peniaze vyzbierané na charitatívne účely neboli nikdy použité na údržbu alebo renováciu Chapmanovej farmy, nákup alebo modernizáciu sídla UHC v Londýne ani v osobný prospech predstavených. Narážka, že pre UHC alebo radu predstavených je typická „úplatnosť, dvojtvárnosť a márnivosť“, je značne hanlivá pre cirkev aj radu predstavených a môže vážne poškodiť ich meno. To zvyšuje vašu právnu zodpovednosť.

Blogový príspevok z 23. februára 2013: „Utopená prorokyňa“

Dňa 23. februára 2013 ste uverejnili príspevok s názvom „Utopená prorokyňa“, v ktorom ste uviedli viacero hanlivých a hlboko zraňujúcich tvrdení o prvorodenej dcére manželov Waceovcov Taj-jü, ktorá sa v roku 1995 utopila a ktorá je v UHC považovaná za prorokyňu.

Členom UHC je celkom jasné, že hoci medzi všetkými prorokmi teoreticky vládne rovnosť, jedna z nich je oveľa dôležitejšia ako ostatní. Utopená prorokyňa sa stala ústrednou postavou sekty UHC, má svoje vlastné obrady a samostatné rituály. Nepochybne existovala počiatočná túžba Ma-cu Waceovej udržať mŕtvu dcéru [Taj-jü Waceovú] v istom zmysle „nažive“, ale svoj blízky vzťah s Utopenou prorokyňou využíva pri každej mozgovej príležitosti. Len málokto z vymytých mozgov má odvahu opýtať sa (aspoň šeptom), čím si utopené sedemročné dieťa zaslúžilo status prorokyne. Ešte menej ľudí sa odváži poukázať na zvláštnu zhodu okolností, že prvá manželka Jonathana Wacea (vždy vymazávaná z minulosti UHC) sa takisto utopila v mori pri pláži Cromer.

Tvrdenia a narážky v tomto odseku by sotva mohli byť urážlivejšie, zraňujúcejšie alebo hanlivejšie voči manželom Waceovcom alebo UHC ako takej.

Tvrdenie, že pani Waceová „využíva“ tragickú smrť svojej dcéry, je nechutná urážka, ktorá poškodzuje meno pani Waceovej ako matky aj ako predstavenej cirkvi.

Okrem toho rozumný čitateľ z vášho použitia výrazu „zvláštna zhoda okolností“ v súvislosti s nešťastným utopením pani Jennifer Waceovej pravdepodobne usúdi, že na smrti pani Jennifer Waceovej, alebo na skutočnosti, že Taj-jü Waceová zomrela podobne tragicky, je niečo podozrivé.

Pravdivé stanovisko

Dňa 29. júla 1995 sa sedemročná Taj-jü Waceová utopila v mori pri pláži Cromer. Ako je verejne známe a ľahko zistiteľné zo súdnych záznamov a tlačových správ o vyšetrowaní jej smrti, Taj-jü vzala na pláž skoro ráno členka cirkvi, ktorá nepožiadala o dovoľenie jej rodičov. Manželov Waceovcov hlboko zasiahlo, keď sa dozvedeli, že ich dcéra sa v nestráženej chvíli utopila.

Súčasťou systému viery UHC je, že niektorí zosnulí členovia cirkvi sa po smrti stávajú „prorokmi“. Náboženská viera je chránená anglickými zákonmi.

Pravdivý opis tragickej smrti pani Jennifer Waceovej je takisto verejne dostupný v súdnych záznamoch a tlačových správach z vyšetrowania. Pani Jennifer Waceová zomrela vo sviatočné popoludnie v máji 1988. Ako epileptička dostala vo vode veľký záchvat a napriek všetkým pokusom okolitých plavcov o jej záchranu sa utopila. Mnohí svedkovia pri vyšetrowaní vypovedali, že pán Jonathan Wace nebol v mori v čase, keď sa pani Waceová utopila: keď si uvedomil, čo sa deje, vbehol do vody, ale manželku už nestihol zachrániť. Pán Wace bol z predčasnej smrti svojej prvej manželky zdrvený a vôbec ju nechcel „vymazať“ zo svojej osobnej minulosti. Práve naopak, verejne sa vyjadril, že táto tragédia prehĺbila jeho kľúčiacu náboženskú vieru, ku ktorej sa obrátil v snahe nájsť útechu. Akékoľvek narážky tvrdiace opak sú nepravdivé, zlomyseľné a značne hanlivé voči pánovi Jonathanovi Waceovi.

Okrem toho je značne hanlivé označovať cirkev ako „sektu“ alebo naznačovať, že jej členovia majú „vymyté mozgy“. Všetci členovia UHC navštevujú cirkev z vlastnej vôle a môžu ju kedykoľvek opustiť.

Na záver...

**Mailová komunikácia medzi bývalým
členom UHC pánom Kevinom Pirbrightom
a sirom Colinom Edensorom**

Kevin Pirbright
20. marca 2013
List právnika z UHC
Adresát: sir Colin Edensor

Drahý Colin,
dnes ráno som dostal list od právnika z UHC s príkazom stiahnuť
môj blog, inak ma prinúti zaplatiť, dajú ma na súd atď. atď., ako
sa zvyčajne vyhrážajú všetkým bývalým členom.

Dobre! Chcem, aby sa to dostalo pred súd. Nemám
však peniaze na právnika, a tak som uvažoval, či by ste mi
nemohli pomôcť, keďže v prípade ohovárania tuším nemám
nárok na právnu pomoc. Robím to pre všetkých s vymytými
mozgami vrátane Willa. Treba vrhnúť svetlo na to, čo tie
svine robia.

S knihou sa mi celkom darí. Všetko, čo proti mne teraz robia,
mi umožní pridať ďalšie kapitoly!

S pozdravom Kevin

sir Colin Edensor
20. marca 2013
Re: List právnika z UHC
Adresát: Kevin Pirbright

Drahý Kevin,
rád Vám pomôžem s poplatkami za právne služby. Odporúčam
svojich vlastných právníkov Rentonovcov, ktorí už vedia
o nekalých praktikách UHC v súvislosti s našim synom.

Informujte ma o vývoji. Teším sa z dobrej správy, že sa Vám darí s knihou. Myslím, že bude mať veľký význam.

S pozdravom Colin

Úryvok z rozhovoru s herečkou Noli Seymourovou v časopise *Zeitgeist*, január 2014

Pýtam sa na dva drobné čínske znaky vytetované tesne pod Seymourovej ľavým uchom: nové prírastky do jej beztak rozsiahlej zbierky *body artu*.

„Dala som si ich urobiť minulý mesiac. Znamenajú *řin-c'*, teda zlato, a odkazujú na Zlatú prorokyňu Univerzálnej humanitárnej cirkvi.

Bola som upozornená, že Seymourová nebude odpovedať na otázky týkajúce sa jej členstva v kontroverznej UHC, ale keďže ju sama spomenula, pýtam sa, čo si myslí o pretrvávajúcich negatívnych rečiach o tejto cirkvi.

„O tom Noli nechce hovoriť,“ napomenie ma Seymourovej človek z PR, ale jeho klientka si ho nevšíma.

„Prosím vás,“ povie a prevráti tie nádherné jasnomodré oči. „Na tom, že chcete pomôcť ľuďom bez domova a dopriať voľno deťom, ktoré sa starajú o príbuzných, je určite niečo hrôzostrašné, však? Teraz vážne: naozaj ľudia nemajú na práci nič lepšie než ohovárať cirkev, ktorá koná len dobro? Úprimne,“ povie, prvýkrát sa ku mne nakloní a zvažnie, „Univerzálna humanitárna cirkev je najprogresívnejšie náboženstvo všetkých čias. Všetko je prepojené. Hľadá univerzálnosť, lebo o tom je život aj ľudskosť: o hľadanie jednoty a celistvosti. To je jedna z vecí, čo ma na nej priťahujú. Vo všetkých náboženstvách sú útržky pravdy, ale kým ich nepospájame, nevidíme ju. V cirkvi je obrovská rozmanitosť. Študujeme všetky posvätné knihy. Mali by ste prísť na stretnutie. Veľa ľudí príde len zo zvedavosti a už nikdy neodíde.“

Neprekvapí ma, keď v tomto momente zasiahne Seymourovej človek z PR a pripomenie Noli, že sme sa stretli, aby sme sa porozprávali o jej najnovšom filme.

**Mailová komunikácia
medzi sirom Colinom Edensorom
a jeho právníkom Davidom Rentonom**

sir Colin Edensor

27. mája 2014

Zverenecký fond Willa Edensora

Adresát: David Renton

Drahý David,

ospravedlňujem sa, že som sa dnes ráno počas nášho telefonátu rozčúľil. Určite si uvedomuješ, že táto situácia si vyberá svoju daň, najmä vo svetle Sallinej nedávnej diagnózy.

Plne si uvedomujem, že Will je plnoletý a odmieta sa podrobiť ďalším psychiatrickým vyšetreniam, ale hnevá ma, v akej bezvýchodiskovej situácii sme sa ocitli. Podľa teba v súčasnosti neexistujú dôvody, na základe ktorých by sudca rozhodol, že Will nie je psychicky spôsobilý. Vstúpil do nebezpečnej sekty a prerušil všetky kontakty s rodinou a bývalými priateľmi. Hádám je to dostatočný dôkaz jeho lability a dôvod na ďalšie posúdenie jeho stavu.

Samotný fakt, že doktor Andy Čou je predstaveným UHC, by ho mal diskvalifikovať z liečby alebo vyšetrovania členov cirkvi. Rozumiem, že Čou aj naďalej pracuje ako psychológ, ale človek by si myslel, že jeho členstvo v UHC predstavuje prinajlepšom do očí bijúci konflikt záujmov, pokiaľ ide o posudzovanie duševného zdravia zraniteľných členov cirkvi s veľkými zvereneckými fondmi.

Ako isto vieš, vo štvrtok sa konalo stretnutie správnej rady, kde ma prehlasovali. Väčšinový názor znel, že neexistujú žiadne právne dôvody, na základe ktorých by sme mohli obmedziť Willovo právo disponovať vlastnými finančnými prostriedkami. Celková suma peňazí, ktoré Will od svojho vstupu do UHC vybral zo svojho fondu, už dosiahla 95-tisíc libier. Neverím, že mal v úmysle zložiť zálohu za dom alebo kúpiť auto, lebo stále býva na Chapmanovej farme a neexistuje dôkaz, že by chodil do autoškoly.

Ako som spomínal v telefonáte, Kevin Pirbright je ochotný dosvedčiť na súde, že bohatí jednotlivci ako Will dostávajú pri žiadostiach o finančné prostriedky vzorové listy, ktoré potom prepisujú. Nikto, kto Willa pozná, by neuveril, že posledné dva listy správnej rade napísal sám. Okrem iného som postrehol, že keď ide o to, aby sa dostal k peniazom, nezmieňuje sa ani o Utopenej prorokyni.

Budem vďačný za všetky rady, ako sa dostať zo slepej uličky, v ktorej sa nachádzame. Domnievam sa, že Sallina choroba súvisí so stresom v posledných dvoch rokoch, a obaja sa naďalej zúfalo obávame o nášho syna.

S pozdravom Colin

David Renton

27. mája 2014

Re: Zverenecký fond Willa Edensora

Adresát: sir Colin Edensor

Drahý Colin,

ďakujem za tieto slová. Úplne chápem, že je to pre Teba a Sally nesmierne stresujúca situácia, a úprimne s Vami súcitím najmä vo svetle Sallinej nedávnej diagnózy.

My dvaja síce môžeme mať pochybnosti a otázky týkajúce sa Univerzálnej humanitárnej cirkvi, no je to legálne registrovaný subjekt, ktorý nikdy nebol úspešne stíhaný.

Žiaľ, mám obavy, ako dôveryhodne by pôsobil Kevin Pirbright pred sudcom. V minulosti bol nútený odvolať nepresnosti v svojich blogových príspevkoch o UHC a niektoré jeho tvrdenia o cirkvi sú za hranicou vierohodnosti, najmä opisy zjavenia prorokov, ktoré naďalej pripisuje nadprirodzeným silám.

Ak vieš o ďalších bývalých členoch UHC, ktorých by si mohol prehovoriť, aby svedčili o používaní nátlakových prostriedkov, vzorových listov a podobne, možno by sa nám podarilo dať dokopy prípad, ale obávam sa, že ak budeš pokračovať s Kevinom ako jediným svedkom, Tvoja šanca na úspech je mizivá.

Mrzí ma táto pochmúrna prognóza, Colin. Ak sa Ti podarí vypátrať ďalších bývalých členov cirkvi, rád to prehodnotím.

S pozdravom David

Úryvok z rozhovoru s autorom Gilesom Harmonom v časopise *ClickLit*, február 2015

- CL:** Niektorí čitatelia v najnovšom románe postrehli skutočne výrazný posun vo vašich názoroch na náboženstvo.
- GH:** V skutočnosti to vôbec nie je posun. Je to vývoj, evolúcia. Som len o pár krokov ďalej na tejto ceste ako predtým. Stalo sa len to, že som natrafil na jedinečný spôsob, ako uspokojiť pocit univerzálnej potreby náboženstva bez akýchkoľvek sprievodných negatív tradičných náboženstiev.
- CL:** Celý honorár za *Jeden posvätný úsvit* venujete Univerzálnej humanitárnej cirkvi?
- GH:** Áno, venujem. Hlboko na mňa zapôsobilo, ako UHC zmenila životy mnohých zraniteľných ľudí.

- CL:** Na vašom prvom čítaní sa odohral incident, po ktorom z miesta konania vyviedli bývalého člena UHC. Môžete sa k tomu vyjadriť?
- GH:** Polícia mi povedala, že ten chudák je dosť vážne duševne chorý, ale viac neviem.
- CL:** Viete o verejných vyjadreniach sira Colina Edensora na adresu UHC? Konkrétne, že je to sekta?
- GH:** To je totálny nezmysel. Nenapadá mi žiadna skupina, ktorá by bola menej podobná sekte. UHC je plná inteligentných odborníkov – lekárov, spisovateľov, učiteľov – a celý étos spočíva v slobodnom skúmaní akýchkoľvek filozofií a systémov viery vrátane ateizmu. Odporúčam všetkým inteligentným ľuďom s otvorenou myslou, sklamaným z tradičného náboženstva, aby sa zastavili na stretnutí UHC. Domnievam sa, že by ich mohlo prekvapiť, čo tam nájdú.

Mailová komunikácia medzi sirom Colinom Edensorom a Kevinom Pirbrightom

sir Colin Edensor
2. marca 2015
Čítanie Gilesa Harmona
Adresát: Kevin Pirbright

Drahý Kevin,
s veľkou nevôľou som si prečítal o Vašom správaní na čítačke knihy Gilesa Harmona. Je mi záhadou, ako by nám podľa Vás mohlo pomôcť, keď začnete na verejnosti urážať uznávaného autora. Vzhľadom na to, že vydavateľstvo Roper Chard vydáva aj Harmona, neprekvapilo by ma, keby s Vami prestali spolupracovať.
Colin

Kevin Pirbright

20. marca 2015

Re: Čítanie Gilesa Harmona

Adresát: Colin Edensor

Keby ste tam boli, pochopili by ste, prečo som vstal a povedal Harmonovi, čo si o ňom myslím. Bohatí čuráci ako on alebo Noli Seymourová nikdy nezistia, čo sa deje na Chapmanovej farme. Využívajú ich ako náborový nástroj a oni sú natoľko sprostí a arogantní, že si to ani neuvedomujú.

Kniha sa zasekla, takže v Roper Chard sa na mňa pravdepodobne aj tak vykašlú. Riešim veľa vecí, ktoré som zrejme doteraz potláčal. Raz večer všetky deti dostali nápoj, v ktorom boli podľa mňa nejaké drogy. Mám nočné mory o trestoch. Sú aj veľké časové úseky, z ktorých si nič nepamätám.

Všade okolo seba cítim prítomnosť Utopenej prorokyne. Ak sa mi niečo stane, urobila to ona.

Kevin

Listy sira Colina a lady Edensorovej ich synovi Williamovi

14. decembra 2015

Drahý Will,

lekári dali mame tri mesiace života. Prosím Ťa, ozvi sa nám. Mamu trápí predstava, že Ťa už možno nikdy neuvidí.

Otec

14. decembra 2015

Drahý Will,
zomieram. Prosím, Will, stretni sa so mnou. Je to moje posledné
želanie. Prosím, Will. Nezniesiem odchod z tohto sveta bez toho, aby
som Ťa ešte raz uvidela. Will, tak veľmi Ťa ľúbim a vždy budem.
Keby som Ťa mohla ešte raz objat', zomrela by som šťastná.

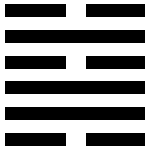
Mama xxxxxxxxxxx

2. januára 2016

Drahý Will,
mama večera zomrela. Lekári si mysleli, že má viac času. Ak
máš záujem zúčastniť sa na jej pohrebe, daj mi vedieť.

Otec

PRVÁ ČASŤ

Ťing/Studňa

*STUDŇA. Človek zmení svoje mesto,
ale studňu nezmení.*

I-ťing alebo Kniha premien

1

*... Šlachetný človek zaobchádza so svojimi slovami opatrne
a je striedmy v jedle aj pití.*

I-ting alebo Kniha premien

Február 2016

Súkromný detektív Cormoran Strike stál v kúte preplneného zatuchnutého záhradného stanu s plačúcim bábätkom v náručí. Na plátno nad ním padal hustý dážď, ktorého nepravidelné bubnovanie prehlušovalo aj rozhovory hostí a výkriky jeho čerstvo pokrsteného krstného syna. Z ohrievača za Strikeovým chrbtom sálala priveľká horúčava, ale nemohol sa ani pohnúť, lebo tri svetlovlásky, všetky okolo štyridsiatky s plastovými pohármi so šampanským v rukách, ho tam uväznili a na striedačku ho zasypávali otázkami o jeho najznámejších prípadoch. Strike súhlasil, že „na chvíľu“ podrží dieťa, kým si jeho matka odskočí na záchod, ale mal pocit, že odišla už pred hodinou.

„Kedy,“ opýtala sa hlasno najvyššia žena, „ste si uvedomili, že to nebola samovražda?“

„Trocha to trvalo,“ odsekol Strike plný nevôle, že ani jedna z nich sa neponúkla pomôcť mu s dieťaťom. Určite poznali nejaký tajný ženský trik, čo by ho upokojil. Pokúsil sa jemne pohojsť bábätko v náručí. Rozkričalo sa ešte viac.

Za svetlovláskami stála tmavovláska v šokujúco ružových šatách, ktorú si Strike všimol už v kostole. Ešte pred začiatkom bohoslužby v lavici hlasno rozprávala a chichotala sa. Okrem toho na seba upútala pozornosť, keď spiacie bábätko poliali svätenou vodou a ona hlasno zaochkala, takže

polovica zhromaždenia sa namiesto krstiteľnice obzrela na ňu. Ich pohľady sa teraz stretli. Mala priezračné modré oči, šikovne nalíčené tak, že na jej olivovej tvári lemovanej dlhými tmavohnedými vlasmi žiarili ako akvamaríny. Strike prerušil očný kontakt ako prvý. Tak ako mu šikmo nasadený fascinátor a pomalé reakcie hrdej starej mamy prezradili, že vypila priveľa, tento pohľad mu naznačil, že žena v ružovom znamená problémy.

„A čo Shacklewellský Rozparovač?“ ozvala sa okuliarnatá svetlovláska. „Naozaj ste ho fyzicky chytili?“

Nie, zvládol som to telepaticky.

„Prepáčte,“ povedal Strike, lebo cez francúzske okno vedúce do kuchyne práve zazrel Ilsu, matku svojho krstného syna. „Musím ho vrátiť jeho mame.“

Pretlačil sa popri sklamaných svetlovláskach a ženy v ružovom a vyšiel von zo stanu. Ostatní hostia mu uhýbali z cesty, akoby bol plač dieťaťa siréna.

„Bože, prepáč, Corm,“ povedala svetlovláska okuliarnatá Ilsa Herbertová. Opierala sa o stenu a zhovárala sa so Strikeovou detektívnou partnerkou Robin Ellacottovou a jej frajerom z kriminálky Ryanom Murphym. „Daj ho sem, treba ho nakrmiť. Poď so mnou,“ povedala Robin, „aspoň sa môžeme porozprávať. Mohla by si mi vziať pohár vody, prosím?“

Fakt super, pomyslel si Strike a sledoval, ako Robin napúšťa vodu z kohútika do pohára a necháva ho samého s Ryanom Murphym, ktorý mal rovnako ako Strike vyše meter osemdesiat. Tam sa však ich podobnosť končila. Na rozdiel od súkromného detektíva, ktorý pripomínal Beethovena so zlomeným nosom, kučeravými tmavými vlasmi a prirodzene nevrlym výrazom, bol Murphy klasicky pekný, s výraznými lícnymi kosťami a vlnitými svetlohnedými vlasmi.

Skôr než stihol jeden z nich nájsť tému na rozhovor, pridala sa k nim Strikeov starý priateľ Nick Herbert, gastroenterológ a otec dieťaťa, ktoré ešte pred chvíľou útočilo na Strikeove ušné bubienky. Nickovi začali už po dvadsiatke ustupovať pieskové vlasy a teraz bol spolovice plešatý.

„Aké je zriecť sa Satana?“ opýtal sa Nick Strikea.

„Trocha nanič,“ odvetil detektív, „ale bolo nám spolu fajn.“

Murphy sa zasmial a pridal sa k nemu ešte niekto hneď za Strikeom. Obrátil sa: žena v ružovom za ním vyšla zo stanu. Strikeova zosnulá teta Joan by si pomyslela, že tieto ružové šaty sa na krst nehodia: boli obťahnuté, zavinovacie, s hlbokým včkovým výstrihom a prikrátke, takže odhaľovali ženine opálené nohy.

„Chcela som sa ponúknuť, že podržím bábätko,“ povedala hlasno trocha chrapľavým hlasom a usmiala sa na Strikea, ktorému neuniklo, že Murphyho pohľad skĺzol na jej prsia, a potom jej znova pozrel do očí. „Zbožňujem deti. Ibaže si odišiel.“

„Čo urobíme s tortou?“ prehodil zamyslene Nick s pohľadom upretým na veľký nepokrájaný ovocný koláč s plevou, ozdobený modrým medvedíkom, ktorý stál na ostrovčeku uprostred kuchyne.

„Zjeme ju?“ navrhol Strike, lebo bol hladný. Skôr ako mu Ilsa podala dieťa, zjedol len zopár sendvičov, a ak sa nemýlil, kým bol uväznený v stane, ostatní hostia stihli zhltnúť väčšinu pripraveného jedla. Žena v ružovom sa opäť rozosmiala.

„Hej, ale nemali by sme sa najskôr odfotiť alebo čo?“ pokračoval Nick.

„Určite áno,“ prisvedčila žena v ružovom.

„Tak potom musíme počkať,“ uzavrel Nick, premeral si Strikea cez okuliare s drôteným rámom a opýtal sa: „Koľko si už schudol?“

„Devätnásť kíľ,“ odvetil Strike.

„Si dobrý,“ pochválil ho Murphy, štíhly a elegantný v jednoradovom obleku.

Strč sa, ty namyslený sviniar.

2

Šesť na piatom mieste znamená...

Spoločník si k tebe razí cestu.

Chod' za ním

a dostane sa ti odmeny.

I-ting alebo Kniha premien

Robin sedela v spálni na manželskej posteli. Izba zariadená v odtieňoch modrej bola uprataná, teda okrem dvoch otvorených zásuviek v spodnej časti skrine. Robin poznala Herbertovcov tak dobre, že vedela, že ich tak nechal Nick: jeho manželka sa večne sťažovala, že nezatvára zásuvky ani dvierka na skrinkách.

Právnička Ilsa sedela v hojdacom kresle v kúte a bábätko už hltavo pilo z jej prsníka. Robin pochádzala z farmárskej rodiny a fufnavé zvuky dieťaťa ju nevyvádžali z miery. Strike by ich považoval za trocha nevhodné.

„Zakaždým hrozne vysmädnem,“ povedala Ilsa, ktorá do seba práve hodi-la takmer celý pohár vody a podala ho Robin. „Moja mama sa tuším pripila.“

„Viem. Ešte som sa nestretla so žiadnou ženou, čo by bola taká šťastná, že sa stala starou mamou,“ povedala Robin.

„To je fakt,“ vzdychla si Ilsa. „Sprostá Bijou.“

„Kto?“

„Tá hluchná žena v ružovom! Určite si si ju všimla, prsia jej v podstate trčia von zo šiat. Neznášam ju,“ dôrazne vyhlásila Ilsa. „Vždy musí byť stredobodom pozornosti. Bola v miestnosti, keď som pozývala ďalších dvoch ľudí z jej kancelárie, a skrátka predpokladala, že pozývam aj ju, a mne v tej chvíli nenapadlo, ako ju odmietnuť.“

„Volá sa Bijou?“ zatiahla neveriacky Robin. „Ako bižutéria?“

„Ako otravná ženská, ktorá vyštartuje po každom chlapovi. V skutočnosti sa volá Belinda,“ vysvetlila Ilsa a hlasno prehovorila zmyselným tónom, „ale všetci ma volajú Bijou.“

„Ale prečo?“

„Lebo im to prikazuje,“ odvetila nahnevane Ilsa a Robin sa zasmiala. „Má pomer so ženatým kráľovským radcom a ja dúfam, že ho v dohľadnom čase nestretnem na súde, lebo nám prezradila priveľa o tom, čo spolu robia v posteli. Celkom otvorene hovorí, že sa s ním pokúša otehotniť, aby ho prinútila odísť od manželky... no možno som len zatrpknutá... áno, som zatrpknutá. V tejto chvíli pri sebe nepotrebujem ženy s veľkosťou tridsaťšesť. Toto je veľkosť štyridsaťštyri,“ sklopila zrak na svoje tmavomodré šaty. „V živote som nebola taká obrovská.“

„Práve si porodila a vyzeráš úžasne,“ vyhlásila rozhodne Robin. „Všetci to vravia.“

„Vidíš, práve preto ťa mám rada, Robin,“ vyhlásila Ilsa a trochu sa mykla, keď sa jej syn s nadšením prisal na prsník. „Ako sa darí s Ryanom?“

„Dobre,“ odvetila Robin.

„Koľko ste už spolu? Sedem mesiacov?“

„Osem,“ opravila ju Robin.

„Uhm,“ zamrmlala Ilsa a usmiala sa na dieťa.

„Čo tým chceš povedať?“

„Cormovi sa to nepáči. Keby si videla, ako sa tváril, keď ste sa s Ryanom pred kostolom držali za ruky. A všimla som si, že Corm výrazne schudol.“

„Musel,“ povedala Robin, „lebo minulý rok sa mu dosť zhoršil stav nohy.“

„Ako myslíš... Ryan vôbec nepije?“

„Nie, vravela som, že je alkoholik. Už dva roky je triezvy.“

„Aha... no, pripadá mi milý. Chce mať deti,“ dodala Ilsa a prepichla priateľku pohľadom. „Pred chvíľou mi to hovoril.“

„Nebudeme sa pokúšať o dieťa, keď sa poznáme sotva osem mesiacov, Ilsa.“

„Corm nikdy nechcel deti.“

Robin si to nevšímalá. Dobre vedela, že Ilsa a Nick už niekoľko rokov dúfajú, že sa so Strikeom stanú viac než len detektívnymi partnermi a najlepšími priateľmi.

„Videla si v *Maile* Charlotte?“ opýtala sa Ilsa, keď bolo jasné, že Robin nemieni rozoberať Strikeove otcovské pudy, respektíve to, že žiadne nemá. „S tým Dormerom?“

„Uhm,“ zamrmlala Robin.

„Povedala by som ‚chudák chlap‘, ale vyzerá, že by ju mohol zvládnuť... Na druhej strane, tak pôsobil aj Corm, no aj tak mu totálne posrala celý život.“

Charlotte Campbellová bola Strikeova bývalá snúbenica, s ktorou s prestávkami chodil šesťnásť rokov. Charlotte sa nedávno rozišla s manželom a momentálne sa často objavovala v stĺpčekoch bulvárnych novin po boku nového priateľa Landona Dormera, trikrát ženatého amerického hoteliera s dlhou úzkou vystrčenou bradou. Robin mala pri pohľade na najnovšie fotky dvojice od paparazzov pocit, že hoci je Charlotte v splývavých červených šatách krásna ako vždy, má neprítomný pohľad a vyzerá zvlášťne bezvýrazne.

Niekoľko ľudí zaklopal na dvere spálne a vošiel Ilsin manžel.

„Zhodli sme sa,“ prihovoril sa Nick manželke, „že pred krájaním torty sa odfotíme.“

„Musíš mi dať trochu času,“ povedala ustarostene Ilsa, „lebo ešte jedol len z jednej strany.“

„Mimochodom, tvoja kamarátka Bijou sa snaží zbalit Corma,“ dodal s úsmevom Nick.

„Nie je to moja kamarátka, dofrasa,“ odsekla Ilsa, „a radšej ho varuj, že je totálne šibnutá. Au,“ dodala prísne a zamračila sa na syna.

Strike stál v preplnenej kuchyni pri nerozkrojenej torte. Bijou Watkinsová, ktorá mu musela zopakovať svoje krstné meno, lebo jej ho na prvýkrát neveril, naňho chrlila prúd klebiet týkajúcich sa jej práce prerušovaný výbuchmi smiechu na vlastných vtípoch. Rozprávala hrozne nahlas: Strike pochyboval, že v kuchyni je niekto, kto ju nepočuje.

„... s Harknessom – poznáš Georgea Harknessa? Toho kráľovského radcu?“

„Hej,“ zaklamal Strike. Buď si Bijou predstavovala, že ako súkromný detektív bežne chodí na súdne pojednávania, alebo patrila k ľuďom, čo sa domnievajú, že všetkých ostatných zaujímajú podrobnosti a osobnosti z ich práce rovnako ako ich.

„... pracovala som na Wintersonovom prípade – Daniel Winterson? Zneužil dôverné informácie pri obchodovaní s akciami...“

„Hej,“ zopakoval Strike a rozhladol sa po kuchyni. Ryan Murphy niekam zmizol. Strike dúfal, že odišiel.

„... už sme si naozaj nemohli dovoliť ďalšie zmätočné súdne konanie, takže Gerry mi povedal: ‚Bijou, budem ťa potrebovať v push-up podprsienke, bude tam sudca Rawlins...‘“

Znova sa zachechtala a niekoľko mužských hostí sa obzrelo, zopár s úsmevom. Strike, ktorý nečakal tento zvrät v rozhovore, zistil, že sa jej pozerá do výstrihu. Bezpochyby mala skvelú postavu: s úzkym drikom, dlhými nohami a veľkými prsiami.

„... vieš, kto je sudca Rawlins, však? Piers Rawlins?“

„Hej,“ zaklamal opäť Strike.

„Má rád ženy, takže na súd som šla takto...“

Ramenami si pritlačila prsia k sebe a znova sa hrdelne zasmiala. Nick, ktorý sa práve zjavil v kuchyni, zachytil Strikeov pohľad a uškrnul sa.

„... takže sme nasadili všetky páky, a keď prišiel verdikt, Gerry mi povedal: ‚Okej, nabudúce pôjdeš naostro a budeš sa neustále zohýnať po spadnuté pero.‘“

Tretí raz vyprskla do smiechu. Strike, ktorý si vedel predstaviť, ako by zareagovali jeho dve kolegyně, Robin a bývalá policajtká Midge Greenstreetová, keby začal navrhovať podobné stratégie pri ťahaní informácií zo svedkov alebo podozrivých, sa radšej len mechanicky usmial.

V tej chvíli vošla do kuchyne Robin. Bola sama. Strike sledoval, ako sa prešmykla pomedzi ľudí k Nickovi a niečo mu povedala. Málokedy videl Robin s medovými vlasmi vyčesanými nahor a tento účes jej prišiel. Jej

svetlomodré šaty pôsobili oveľa decentnejšie ako Bijouine a vyzerali nové: kúpila si ich na počesť pána Benjaminu Herberta, zauvažoval Strike, alebo pre Ryana Murphyho? Vtom sa Robin obrátila, zbadala ho a usmiala sa ponad hlavy ostatných hostí.

„Prepáč,“ skočil Bijou do reči uprostred anekdoty, „potrebujem sa s niekým porozprávať.“

Vzal dva plné poháre šampanského prichystané pri torte a predral sa spleťou veselých popíjajúcich priateľov a príbuzných na miesto, kde stála Robin.

„Ahoj,“ povedal. V kostole nemali možnosť na rozhovor, hoci stáli bok po boku pri krstiteľnici a spoločne sa zriekli Satana. „Dáš si?“

„Vďaka,“ povedala Robin a vzala si pohár. „Myslela som, že nemáš rád šampanské.“

„Pivo som nenašiel. Dostala si môj mail?“

„O sirovi Colinovi Edensorovi?“ Robin stíšila hlas. Obaja sa utiahli do kúta, akoby sa na tom mlčky dohodli. „Áno. Zhodou okolností som nedávno čítala článok o Univerzálnej humanitárnej cirkvi. Vieš, že sídlia zhruba desať minút od našej kancelárie?“

„Hej, na Rupert Court,“ prisvedčil Strike. „Keď som tam bol naposledy, na Wardour Street postávali dievčatá s pokladničkami. Šla by si so mnou v utorok na stretnutie s Edensorom?“

„Jasné,“ odvetila Robin, ktorá dúfala, že to Strike navrhne. „Kde sa chce stretnúť?“

„V Reform Clube, je jeho členom. Murphy už musel odísť?“ opýtal sa nenápadne Strike.

„Nie,“ odvetila Robin a poobzerala sa, „ale musel si vybaviť pracovný telefónát. Možno je vonku.“

Robin sa nepáčilo, ako rozpačito sa cítila pri tých slovách. Mala by byť schopná nenúteno sa zhovárať o svojom frajerovi s najlepším priateľom, ale vzhľadom na Strikeov nedostatok srdečnosti pri tých zriedkavých príležitostiach, keď ju prišiel Murphy vyzdvihnúť z kancelárie, jej to pripadalo náročné.

„Ako bolo včera s Littlejohnom?“ opýtal sa Strike.

„V pohode,“ odvetila Robin, „ale tuším som ešte nestretla takého tichého človeka.“

„Po Morrisovi a Nutleyom je to príjemná zmena, nie?“

„Áno,“ prisvedčila neisto, „ale trocha ma znervózňuje, keď mám s niekým sedieť v aute tri hodiny v úplnom tichu. A keď mu niečo povieš, len čosi zavrčí alebo odpovie jednoslabične.“

Pred mesiacom sa Strikeovi podarilo nájsť nového spolupracovníka. Bývalý príslušník Špeciálneho vyšetrovacieho útvaru Clive Littlejohn bol o trocha starší ako Strike a len nedávno odišiel z armády. Bol vysoký a mohutný, s ťažkými viečkami, takže pôsobil večne unavene, a s prešedivenými vlasmi, ktoré aj naďalej nosil ostrihané nakrátko ako vojak. Pri pohovore vysvetlil, že po neustálych zmenách a presunoch počas práce v armáde chce s manželkou dopriať dospievajúcim deťom pokojnejší život. Súdiac podľa dôkazov z posledných štyroch týždňov bol Littlejohn svedomitý a spoľahlivý, ale Strike musel pripustiť, že aj extrémne mlčanlivý, a navyše sa nepamätal, že by sa za ten čas aspoň raz usmial.

„Pat ho nemá rada,“ podotkla Robin.

Pat bola sekretárka agentúry, nevierohodne čiernovlasá päťdesiatosemročná fajčiarka, ktorá vyzerala aspoň o desať rokov staršia.

„Nepýtam sa jej, čo si o kom myslí,“ prehodil Strike.

Všimol si, ako srdečne sa sekretárka správa k Ryanovi Murphymu, vždy keď príde vyzdvihnúť Robin z kancelárie, a nepáčilo sa mu to. Mal iracionálny pocit, že všetci v agentúre by mali Murphyho vnímať rovnako nepriateľsky ako on.

„Patterson tuším Edensorov prípad fakt pokašľal,“ povedala Robin.

„Hej,“ prisvedčil Strike s neskrývanou spokojnosťou prameniaccou z toho, že on a šéf konkurenčnej detektívnej agentúry Mitch Patterson sa navzájom neznášali. „Vôbec si nedávali pozor. Čítal som si o tej cirkvi, odkedy nám Edensor napísal, a podľa mňa by bola veľká chyba, keby sme ich podcenili. Ak ten prípad prijmeme, jeden z nás bude možno pracovať v hlbokom utajení. Ja to byť nemôžem, lebo moja noha bije do očí. Pravdepodobne vyšleme Midge. Nie je vydatá.“

„Ani ja nie som vydatá,“ vyhrkla Robin.

„Nebolo by to také, ako keď si predstierala, že si Venetia Hallová alebo Jessica Robinsová,“ poznamenal Strike, narážajúc na pseudonymy, pod ktorými Robin vystupovala v predchádzajúcich prípadoch. „Nebolo by to len v pracovnom čase. Mohlo by to znamenať, že by si na istý čas stratila kontakt s vonkajším svetom.“

„No a?“ zatiahla Robin. „Zvládla by som to.“

Mala pocit, že ju Strike skúša.

„No,“ povedal Strike, ktorý sa naozaj dozvedel, čo chcel vedieť, „ten prípad sme ešte nedostali. Ak ho získame, budeme sa musieť rozhodnúť, kto sa na to najlepšie hodí.“

V tej chvíli sa do kuchyne vrátil Ryan Murphy. Robin automaticky odstúpila od Strikea, pri ktorom stála dosť blízko, aby ich rozhovor nikto nepočul.

„Čo vy dvaja plánujete?“ opýtal sa s úsmevom Murphy, ale pohľad mal ostražitý.

„Nič také,“ odvetila Robin. „Riešime pracovné veci.“

Ilsa vošla do kuchyne. V náručí držala konečne sýteho spiaceho syna.

„Torta!“ zvolal Nick. „Krstní rodičia a starí rodičia, poďte sa odfotiť, prosím.“

Robin sa presunula do centra diania a ľudia zo stanu sa natlačili do kuchyne. Na okamih si spomenula na tlaky v bývalom manželstve: nepáčila sa jej Murphyho otázka ani Strikeova snaha zistiť, či je rovnako oddaná práci ako slobodná Midge.

„Ty podrž Benjyho,“ povedala Ilsa, keď k nej Robin podišla. „Ja sa postavím za teba. Aspoň budem vyzeráť štíhlejšia.“

„Netráp sa, vyzeráš skvele,“ zamrmlala Robin, ale vzala si od nej spiaceho krstného syna a obrátila sa tvárou do objektívu fotoaparátu, ktorý držal v rukách Ilsin strýko s červenou tvárou. Ľudia za ostrovčekom s tortou sa strkali a premiestňovali, ostatní vytiahli mobily s fotoaparátmi. Ilsina pripitá matka bolestivo stúpila Robin na nohu a namiesto nej sa ospravedlnila Strikeovi. Spiace bábätko bolo prekvapivo ťažké.

„Sýýýr!“ zahučal Ilsin strýko.

„Pristane ti to!“ zvolal Murphy a pripil Robin.

Robin kútikom oka zbadala záblesk šokujúco ružovej farby: Bijou Watkinsová sa predrala k Strikeovi z druhej strany. Niekoľkokrát ich ožiaril blesk, dieťa v Robininom náručí sa zamrvilo, ale spalo ďalej, a tento okamih bol navždy zachytený pre potomstvo: neurčitý úsmev hrdej starej mamy, Ilin ustarostený výraz, svetlo odrazené od Nickových okuliarov, takže pôsobil trochu strašidelne, a trocha silené úsmevy na tvárach oboch krstných rodičov za modrým medvedíkom na torte. Strike uvažoval nad Murphyho poslednými slovami a Robin vnímala, ako sa Bijou opiera o jej detektívneho partnera, odhodlaná byť na fotografii.

3

Neustála ostražitosť a pripravenosť v zbroji umožňuje víťazstvo nad nebezpečenstvom.

I-ting alebo Kniha premien

Strike sa v ten večer o ôsmej vrátil do podkrovného bytu na Denmark Street nafúknutý ako vždy po šampanskom a s nejasným pocitom sklúčenosti. Zvyčajne by si cestou domov kúpil jedlo z rýchleho občerstvenia, ale keď minulý rok odchádzal z nemocnice po trojtýždňovom pobyte, dostal prísne pokyny ohľadom chudnutia, fyzioterapie a skončovania s fajčením. Prvýkrát, odkedy mu v Afganistane odtrhlo nohu, postupoval podľa pokynov lekárov.

Teraz bez veľkého nadšenia vložil zeleninu do nového parného hrnca, vytiahol z chladničky lososa a nasypal do odmerky porciu celozrnnej ryže. Celý čas sa snažil nemyslieť na Robin Ellacottovú, no darilo sa mu to len do tej miery, že si stále uvedomoval, aké ťažké je na ňu nemyslieť. Z nemocnice síce odchádzal s mnohými dobrými predsavzatiami, ale zároveň ho ťažil problém, ktorý sa nedal vyriešiť zmenou životného štýlu: problém, ktorý mal v skutočnosti oveľa dlhšie, než si bol ochotný pripustiť, ale ktorý si napokon priznal, až keď ležal v nemocnici a sledoval, ako Robin odchádza na prvé rande s Murphym.

Už niekoľko rokov si nahováral, že vzťah s jeho detektívnou partnerkou nestojí za to, aby preň riskoval svoje najdôležitejšie priateľstvo alebo ohrozil podnik, čo spolu vybuodovali. Ak sa so samotárskym životom v nevelkom podkrovnom byte nad kanceláriou spájali ťažkosti a nepríjemnosti, podľa Strikea boli cenou, čo sa oplatí zaplatiť za nezávislosť a pokoj po nekonečných búrkach a trápeniach v dlhom prerušovaom vzťahu so Charlotte. Po

šokujúcej informácii, že Robin ide na rande s Ryanom Murphym, si však Strike musel priznať, že príťažlivosť k Robin sa od chvíle, keď si v kancelárii prvýkrát vyzliekla kabát, proti jeho vôli pomaly zmenila na niečo iné, čo bol napokon nútený pomenovať. Láska prišla v neznámej podobe, čo bol nepochybne dôvod, prečo si nebezpečenstvo uvedomil natolko neskoro, že ho už neodvrátil.

Prvýkrát, odkedy sa zoznámil s Robin, nemal záujem nadväzovať iné sexuálne vzťahy, aby sa rozptýlil a potlačil akékoľvek neprijateľné city k svojej detektívnej partnerke. Keď naposledy hľadal útechu u inej ženy, bola síce krásna, ale skončil s ihličkovým podpätkom zapichnutým do nohy a pochmúrnym pocitom, že to aj tak nezabralo. Aj keby sa Robinin vzťah s Murphym skončil, v čo neochvejne dúfal, stále si nebol istý, či by načal rozhovor, ktorému sa v minulosti všemožne bránil, aby odhalil Robinine skutočné pocity. Námietky voči vzťahu s ňou sa nezmenili. Na druhej strane („Pristane ti to!“ povedal ten čurák Murphy, keď videl Robin s bábätkom v náručí) sa obával, že obchodné partnerstvo sa aj tak rozpadne, lebo Robin sa rozhodne, že manželstvo a deti ju lákajú viac ako detektívna kariéra. A tak Cormoran Strike stál v podkroví – štrihlejší, zdravší, s čistejšími pľúcami –, zlostne štučkal do brokolice drevenou vareškou a sústredil sa na to, že nesmie myslieť na Robin Ellacottovú.

Zvoniaci mobil bol vítaným rozptýlením. Naložil si lososa s ryžou a zeleninou a zdvihol.

„Máš sa, Bunsen?“ ozval sa známy hlas.

„Krivák!“ povedal Strike. „Čo sa deje?“

Muž v telefóne bol starý známy, no Strike by mal čo robiť, keby si chcel vybaviť jeho skutočné meno. Strikeova matka Leda vzala šestnásťročného osirelého nevyliciteľného kriminálnika Kriváka z ulice po tom, čo ho dohodali, a priviedla ho domov do ich squatu. Krivák sa potom stal v podstate Strikeovým nevlastným bratom a bol pravdepodobne jediným človekom, ktorý na nevyliciteľne prelietavej Lede nikdy nevidel žiadne chyby.

„Potrebujem pomoc,“ povedal Krivák.

„Hovor,“ vyzval ho Strike.

„Potrebujem nájsť istého týpka.“

„Prečo?“ opýtal sa Strike.

„Nie je to tak, ako si myslíš,“ zatiahol Krivák. „Nechcem mu nič urobiť.“

„Dobre,“ vyhlásil Strike a potiahol si z elektronickej cigarety, ktorá ho naďalej zásobovala nikotínom. „Kto je to?“

„Angelín foter.“

„Čí foter?“

„Angelín,“ zopakoval Krivák. „Mojej nevlastnej dcéry.“

„Aha,“ povedal prekvapene Strike. „Ty si sa oženil?“

„Nie,“ odsekol netrpezlivo Krivák, „ale žijem predsa s jej mamou.“

„O čo ide, o výživné?“

„Nie,“ odvetil Krivák. „Práve sme sa dozvedeli, že Angel má leukémiu.“

„Doriti,“ zamrmal zaskočene Strike. „Je mi to ľúto.“

„Chce sa stretnúť so svojim skutočným otcom a my netušíme, kde je. Je to špinavec,“ dodal Krivák, „len nie môj typ.“

Strike to pochopil, lebo Krivák mal rozsiahle kontakty v londýnskom podsvetí a dokázal by ľahko nájsť profesionálneho zločinca.

„Dobre, daj mi jeho meno a dátum narodenia,“ vyzval ho Strike a načial sa po pero a zápisník. Krivák mu nadiktoval údaje.

„Čo za to?“ opýtal sa.

„Budem to mať u teba,“ odvetil Strike.

„Vážne?“ zatiahol prekvapene Krivák. „Tak dobre. Díky, Bunsen.“

Krivák nemal nikdy trpezlivosť na zbytočné kecy, takže hneď zložil a Strike sa vrátil k lososovi s brokolicou. Bolo mu ľúto chorého dievčaťa, ktoré sa chcelo stretnúť s otcom, ale zároveň myslel aj na to, že bude užitočné mať v rukáve láskavosť od Kriváka. Drobné tipy a útržky informácií, ktoré Strike dostával od starého priateľa a ktoré mu občas pomohli, keď potreboval lákadlo pre policajné kontakty, prudko stúpili na cene, odkedy Strikeova agentúra dosiahla úspech.

Strike si odniesol tanier s jedlom k malému kuchynskému stolu, no skôr ako si sadol, mobil zazvonil druhýkrát. Hovor bol presmerovaný z pevnej linky v kancelárii. Skôr ako zdvihol, zaváhal, lebo mal pocit, že vie, kto volá.

„Strike.“

„Ahoj, Chumáčik,“ ozval sa mierne zastretý hlas. V pozadí bolo počuť hluk vrátane hlasov a hudby.

Charlotte mu volala už druhýkrát za týždeň. Keďže už nemala jeho číslo na mobil, mohla sa s ním spojiť len prostredníctvom pevnej linky.

„Mám veľa práce, Charlotte,“ povedal chladne.

„Vedela som, že to povieš... Som v hroznom klube. Nepáčil by sa ti...“

„Mám veľa práce,“ zopakoval a zložil. Očakával, že zavolá znova, a aj zavolala. Hovor skončil v odkazovej schránke. Vyzliekol si sako a vo vrecku niečo zašuchotalo. Vylovil útržok papiera, ktorý tam nemal čo robiť. Rozložil ho a uvidel číslo na mobil a meno „Bijou Watkinsová“. *Je celkom šikovná*, pomyslel si, keď mu ho strčila do vrecka a on si to nevšimol. Roztrhol papier na dve polovice, zahodil ich do koša a sadol si k jedlu.

4

*Deväť na treťom mieste znamená:
Keď v rodine zavládne hnev:
prehnaná prísnosť prináša výčitky svedomia.*

I-ting alebo Kniha premien

V posledný februárový utorok o jedenástej sa Strike a Robin taxíkom viezli z kancelárie do Reform Clubu, ktorý sa nachádzal vo veľkej sivej budove z devätnásteho storočia na Pall Mall.

„Sir Colin je v kaviarni,“ oznámil im čašník vo fraku, ktorý si pri dverách zapísal ich mená a previedol ich cez rozľahlé átrium. Robin mala až dovedy pocit, že v čiernych nohaviciach a svetri, vhodných aj na neskoršiu sledovačku, je celkom elegantná, no v tej chvíli si pripadala príliš neformálna. Na štvorhranných podstavcoch stáli na stráži biele mramorové busty a z veľkých olejomalieb v zlatých rámoch na ňu blahosklonne hľadeli významní whigovia. Z vydláždenej podlahy vyrastali žliabkované stĺpy podopierajúce galériu na prvom poschodí a klenutý sklený strop.

Kaviareň by si človek predstavil ako malý útulný priestor, ale v skutočnosti to bola veľkolepá jedáleň so zelenými, červenými a zlatými stenami, vysokými oknami a pozlátenými lustrami s guľami z mliečneho skla. Obsadený bol len jeden stôl a Robin pri ňom hneď spoznala ich potenciálneho klienta, lebo si ho vyhľadala predchádzajúci večer.

Sir Colin Edensor, ktorý sa narodil do rodiny z pracujúcej vrstvy v Manchestri, bol štátny úradník, ktorého úspešná kariéra vyvrcholila udelením rytierskeho titulu. Momentálne bol patrónom viacerých charitatívnych organizácií zaoberajúcich sa vzdelávaním a starostlivosťou o deti a mal povest'

inteligentného a čestného človeka. Za posledných dvanásť mesiacov si jeho meno, ktoré sa dovtedy objavovalo len v serióznej tlači, našlo cestu aj do bulvárnych novín. Edensorove štiplavé poznámky na adresu Univerzálnej humanitárnej cirkvi sa totiž stali terčom kritiky širokého spektra ľudí vrátane známej herečky, uznávaného spisovateľa a rôznych popkultúrnych novinárov, ktorí Edensora vykresľovali ako boháča, ktorý zúri, že jeho syn rozhadzuje svoj zverenecký fond na pomoc chudobným.

Sir Colin sa oženil s bohatou dcérou muža, ktorý zarobil milióny vďaka sieti obchodov s oblečením. Dvojica bola spolu zrejme šťastná, keďže manželstvo trvalo štyridsať rokov. Od Sallinej smrti uplynuli sotva dva mesiace a zostali po nej traja synovia, pričom William bol od prostredného brata o desať rokov mladší. Robin predpokladala, že dvaja muži sediaci pri stole so sirom Colinom sú jeho starší synovia.

„Vaši hostia, sir Colin,“ oznámil čašík. Neuklonil sa, no jeho tón bol tlmený a úctivý.

„Dobré ráno,“ pozdravil ich sir Colin, s úsmevom vstal a podal obom detektívom ruku.

Potenciálny klient mal husté sivé vlasy a tvár, ktorá vzbudzuje náklonnosť a dôveru: s vráskami od smiechu, prirodzene nadvihnutými kútikmi úst a vrúcnyimi hnedými očami za bifokálnymi sklami okuliarov so zlatými rámom. Prízvuk mal ešte stále zreteľne manchesterský.

„Toto sú Willovi bratia James a Edward.“

James Edensor, ktorý sa ponášal na otca, ibaže mal tmavohnedé vlasy a vyzeral oveľa menej srdečne, vstal a podal im ruku, zatiaľ čo svetlovlasý Edward s veľkými modrými očami zostal sedieť. Robin si všimla jazvu na Edwardovej sluche. O stoličku mal opretú vychádzkovú palicu.

„Je od vás milé, že ste za nami prišli,“ povedal sir Colin, keď sa všetci usadili. „Dáte si niečo na pitie?“

Strike aj Robin odmietli. Sir Colin si slabo odkašľal.

„Tak... Zrejme by som mal začať tým, že neviem, či nám dokážete pomôcť. Ako som spomínal v telefóne, už sme sa pokúsili najat' si súkromných detektívov, čo nedopadlo dobre. Vlastne sa všetko ešte zhoršilo. Odporúčali

mi vás však Chiswellovci, ktorých poznám už roky. Izzy ma ubezpečila, že ak budete mať pocit, že nám nedokážete pomôcť, hneď mi to poviete – čo je podľa mňa veľká výhoda.“

„Rozhodne neprijímame prípady, ktoré považujeme za beznádejné,“ potvrdil Strike.

„V tom prípade,“ povedal sir Colin a spojil si prsty, „vám načrtnem situáciu a vy mi môžete poskytnúť svoj odborný názor. Áno, nech sa páči,“ odpovedal na Strikeovu nevyslovenú otázku, keď detektív vytiahol zápisník.

Aj keby Strike nevedel, kde sir Colin v minulosti pracoval, hneď by pochopil, že má skúsenosti s podávaním ucelených a výstižných informácií, a tak si len pripravil pero.

„Zrejme bude najlepšie začať s Willom,“ povedal štátny úradník. „Je to naše najmladšie dieťa a – nerád vravím, že to bola nehoda, ale Sally mala štyridsaťštyri rokov, keď otehotnela, a dosť dlho o tom nevedela. No keď sme sa spamätali z prekvapenia, potešili sme sa.“

„James a ja nie,“ ozval sa Edward. „Nikoho neteší predstava, že jeho štyridsaťroční rodičia robia také veci, keď sa deti nepozerajú.“

Sir Colin sa usmial.

„No dobre, povedzme, že to bol šok pre všetkých,“ pokračoval. „No keď sa Will narodil, všetci sme ho zbožňovali. Bol to milý chlapček. Will bol vždy veľmi bystrý, ale keď dovŕšil šesť alebo sedem rokov, začali sme sa obávať, že niečo nie je celkom tak, ako má byť. Vedel sa pre niečo vášnivo nadchnúť – takmer by sa dalo povedať, že bol až posadnutý – a nemal rád zmeny svojej rutiny. Znepokojovali ho veci, s akými by si iné deti hravo poradili. Nemal rád veľké skupiny. Na detských oslavách sme ho nachádzali na poschodí, kde si ticho čítal alebo sa hral sám. Trocha sme sa oňho báli, a tak sme ho vzali k psychológovi, ktorý ho diagnostikoval ako dieťa s miernou poruchou autistického spektra. Dozvedeli sme sa, že nejde o nič dramatické, nič vážne. Psychológ nám tiež prezradil, že Will má veľmi vysoké IQ. To nás vlastne ani neprekvapilo: jeho schopnosť spracovávať informácie aj pamäť boli výnimočné a vedel čítať prinajmenšom ako o päť rokov staršie deti.“

Toto všetko vám vravím,“ pokračoval sir Colin, „lebo sa domnievam, že Willova zvláštna kombinácia schopností a zvláštností aspoň čiastočne vysvetľuje, ako ho UHC dokázala zlákať. V minulosti sa odohral incident, ktorý nás veľmi znepokojil a ktorý mal byť varovaním.

Keď mal Will štrnásť rokov, v škole sa spriatelil s niekoľkými chlapcami, čo o sebe tvrdili, že sú radikálni socialisti a bojujú všeobecne proti autoritám. Will bol dosť zraniteľný voči ľuďom, čo predstierali, že ho majú radi, lebo v tom čase nemal veľa blízkych priateľov. Prepadol ich filozofii všeobecného rozvratu a začal čítať rôzne socialistické teórie. Až keď ho presvedčili, aby podpálil kaplnku, zistili sme, čo sa deje. Takmer ho vylúčili a zachránila ho až neskoršia výpoveď spolužiačky. Vedela, že tí chlapci Willa len pokúšajú, aby zistili, ako ďaleko je ochotný zísť.

Sally a ja sme si ho posadili,“ povedal sir Colin, „a dlho sme sa s ním rozprávali. Pochopili sme, že Will nedokáže rozoznať, kedy sa ľudia správajú falošne. Všetko vidí čiernobielo a očakáva, že ostatní sa budú správať rovnako čestne ako on, a práve to bolo neodolateľným pokušením pre chlapcov, čo ho nahovorili na podpaľačstvo.

Odhliadnuc od tejto situácie sa však Will nikdy do ničoho nenamočil a čím bol starší, tým ľahšie si zjavne získaval priateľov. Ako sa od neho dalo čakať, nakúpil si knihy o autizme a vedel si z neho poriadne ťahať. Keď bol v poslednom ročníku strednej školy, so Sally sme si boli istí, že na univerzite sa nestratí. Dokázal, že si vie nájsť dobrých priateľov, a mal vynikajúce známky.“

Sir Colin si odchlípol z kávy. Strike oceňoval spôsob, akým mu štátny úradník podával informácie, a tak nekládol žiadne otázky, len počkal, kým bude pokračovať.

„Potom,“ povedal sir Colin a odložil šálku, „tri mesiace pred Willovým nástupom na Durham, mal Ed veľmi vážnu autonehodu.“

„Nákladnému autu zlyhali brzdy,“ vysvetlil Ed. „Preletelo rovno cez križovatku riadenú semaformi a narazilo do môjho auta.“

„Bože,“ ozvala sa Robin. „Boli ste...?“

„Bol päť dní v kóme,“ povedal sir Colin, „a musel sa naučiť znova chodiť. Ako si viete predstaviť, všetka Sallina a moja pozornosť sa sústredila na Eda. Sally v podstate bývala v nemocnici.

Z toho, čo sa stalo potom, obviňujem seba,“ vzdychol si sir Colin. Oba ja jeho synovia začali namietaa, ale sir Colin pokračoval: „Nie, nechajte ma dohovoriť. Will odišiel na univerzitu a ja som sa mu neozýval tak často, ako som mal. Mal som sa viac pýaať, nemal som brať všetko ako samozrejmosť. Spomínal ľudí, s ktorými chodieval von, vrel, že vstúpil do niekoľkých spolkov, štúdiu preňho nepredstavovalo problém – a potom zmizol. Skrátka sa zbalil a odišiel.

Upozornil nás na to jeho učieľ. Nesmierne nás to znepokojilo. Osobne som zašiel na univerzitu a pohováral som sa s jeho priateľmi. Dozvedel som sa, že bol na prednáške UHC organizovanej priamo na univerzite, kde sa dal do reči s členmi cirkvi. Dali mu nejakú literatúru a pozvali ho na bohoslužbu, na ktorej sa aj zúčastnil. Potom sa vrátil na internát, zbalil si všetky veci a odišiel. Odvtedy ho nikto nevidel.

Vypátrali sme ho prostredníctvom chrámu na Rupert Court a zistili sme, že je na Chapmanovej farme v Norfolku. Práve tam UHC vznikla a doteraz je to ich najväčšie indoktrinačné centrum. Členovia nesmú mať mobilné telefóny, takže jediný spôsob, ako sme sa mohli s Willom skontaktovať, bolo napísať mu list, čo sme aj urobili. Nakoniec sa nám pod hrozbou kontaktovania polície podarilo prinútiť cirkev, aby nám umožnila stretnúť sa s Willom v ich centrálnom chráme na Rupert Court.

Stretnutie dopadlo príšerne. Bolo to ako rozprávať sa s cudzím človekom. Will vôbec nebol sám sebou. Na všetko, čo sme vrel, odpovedal naučenými vetami; ako som už zistil, ide o štandardné frázy a žargón UHC; a otvorene odmietol odísť z cirkvi a pokračovať v štúdiu. Stratil som nervy, čo bola veľká chyba, lebo to nahralo cirkvi, ktorá ma vykreslila ako jeho nepriateľa. Mal som urobiť to, čo Sally: skrátka zaplaviť ho láskou a ukázať, že sa ho nesnažíme ovládať ani zavádzať, ako tvrdili predstavení cirkvi.

Keby som nechal Sally, aby to riešila ona, možno by bola šanca dostať ho odtiaľ, ale bol som nahnevany – nahnevany, že zahadzuje svoje univerzitné

štúdium, nahnevaný, že spôsobil taký rozruch a starosti, keď sme ešte stále nevedeli, či Ed zostane do konca života pripútaný na invalidný vozík.“

„V ktorom roku to bolo?“ opýtal sa Strike.

„V roku dvetisícdvanásť,“ odvetil sir Colin.

„Takže tam je už takmer štyri roky?“

„Presne tak.“

„A odkedy vstúpil do cirkvi, stretli ste sa len raz?“

„Osobne len raz. Inak sme ho videli len na fotografiách od detektívnej kancelárie Patterson Inc. Ed ho však videl.“

„Nezhovárali sme sa,“ povedal Ed. „Minulý rok som sa k nemu pokúsil priblížiť na Wardour Street, no on sa rozbehol naspäť do chrámu na Rupert Court. Odtedy som tadiaľ šiel niekoľkokrát a videl som ho z diaľky s pokladničkou v rukách. Vyzerá hrozne. Je vychudnutý. Je z nás všetkých najvyšší a určite má o niekoľko desiatok kíl menej, ako by mal mať.“

„Na Chapmanovej farme zrejme trpia chronickou podvýživou,“ povedal sir Colin. „Často sa postia. Veľa informácií o vnútornom fungovaní cirkvi mám od mladého bývalého člena Kevina Pirbrighta. Kevin v cirkvi vyrástol. Bol v nej od svojich troch rokov.“

„Hej,“ ozval sa James, ktorý už niekoľko minút pôsobil dojemom človeka, ktorý si hryzie do jazyka. „On má aspoň výhovorku.“

Nastala chvíľa napätého ticha.

„Prepáčte,“ pokračoval James, no netváril sa, že to myslí úprimne. Očividne sa už neovládol a dôrazne vyhlásil: „Will bol možno naozaj taký idiot, že si neuvedomil, že podpálením školskej kaplnky svetová chudoba nezmizne, ale no tak. No tak. Zo všetkých možných príležitostí na vstup do sekty si vyberie práve ten okamih, keď všetci čakáme, či Ed zostane do konca života ochrnutý?“

„Will takto neuvažuje,“ namietol Ed.

„Nie, lebo je to egocentrický monomanický čurák,“ vybuchol James. „Dobre vie, čo robí, a mal kopu príležitostí, aby s tým prestal. Nemyslíte si, že je slabomyseľné neviniatko,“ vyprskol na Strikea a Robin. „Will vie byť odporne povýšenecký ku každému, kto nie je taký múdry ako on, a mali by ste ho počuť pri hádke.“

„James,“ napomenul ho ticho Ed, ale brat si ho nevšímal.

„Moja matka zomrela na Nový rok. Jedným z jej posledných vedomých činov bolo, že napísala Willovi list, v ktorom ho prosila, aby jej dovolil naposledy sa s ním stretnúť. Nič. Žiadna odpoveď. Nechal ju zomrieť v obavách a zúfalej túžbe vidieť ho. Neukázal sa ani na pohrebe. Bola to jeho voľba a ja mu to nikdy neodpustím. Nikdy. Tak. Povedal som, čo som chcel,“ uzavrel James, plesol sa rukami do stehien a vstal. „Mrzí ma to, ale toto nezvládam,“ dodal. Skôr ako sa stihol niekto ozvať, vypochoďoval z miestnosti.

„Čakal som, že to príde,“ zamrmlal Ed.

„Je mi to ľúto,“ povedal sir Colin Strikeovi a Robin. Oči mu zvlhli.

„O nás sa nebojte,“ upokojil ho Strike. „Videli sme oveľa horšie veci.“ Sir Colin si znova odkašľal a trochu rozochvene pokračoval.

„Celkom posledným Salliným vedomým činom bolo, že ma prosila, aby som odtiaľ Willa dostal... Prepáčte,“ dodal, keď mu spod bifokálnych okuliarov začali tiecť slzy a hľadal vreckovku.

Ed sa s námahou presunul na miesto vedľa otca. Keď kráčal okolo stola, Strike si všimol, že ešte stále výrazne kríva. „No tak, oco,“ povedal a položil mu ruku na plece. „Všetko je okej.“

„Takto sa na verejnosti zvyčajne nesprávame,“ povedal sir Colin Strikeovi a Robin, utrel si oči a pokúsil sa o úsmev. „No Sally... Je to ešte veľmi... veľmi čerstvé...“

V tej chvíli k nim podišiel čašník a ponúkol im obed. Podľa Robin si to načasoval hrozne.

„Áno, dobrý nápad,“ prisvedčil zachrípnuto sir Colin. „Najedzme sa.“

Kým im priniesli jedálne lístky a objednali si, sir Colin sa upokojil. Keď sa čašník vzdialil, povedal: „Pravdaže, James má do istej miery pravdu. Will má výnimočný intelekt a v debatách je ako ďas. Len sa vám snažím ozrejmiť, že s Willovým výkonným mozgom sa spája znepokojujúca naivita. Má dobré úmysly, naozaj chce, aby bol svet lepším miestom, ale zároveň má rád istoty a pravidlá, ktorých sa môže držať. Skôr ako objavil prorokov UHC, bol socialista a ešte predtým neskutočne otravný malý skaut – otravný pre

vedúcich, lebo nemal rád hlučné hry, ale rovnako otravný aj pre nás so svojimi nekonečnými dobrými skutkami a debatami o tom, či je to dobrý skutok, ak ho o to niekto požiadal, alebo či si musí vymýšľať vlastné dobré skutky, aby sa rákali.

Willow skutočný problém,“ pokračoval sir Colin, „však spočíva v tom, že nevidí zlo. Je to preňho teoretická bezmenná sila, ktorej sa treba zbaviť. Keď je pri ňom blízko, je voči nemu úplne slepý.“

„A podľa vás je UHC zlo?“

„Áno, pán Strike,“ prisvedčil ticho sir Colin. „Obávam sa, že áno.“

„Skúsili ste ho navštíviť? Dohodnúť si ďalšie stretnutie?“

„Áno, ale odmietol. Na Chapmanovu farmu smú vstúpiť len členovia cirkvi, a keď sme sa s Edom pokúsili zúčastniť na bohoslužbe v chráme na Rupert Court, aby sme sa s Willom porozprávali, odmietli nás tam vpustiť. Je to registrovaná náboženská budova, takže majú právo zakázať vstup komukoľvek. Z toho sme usúdili, že cirkev má fotografie členov Willovej rodiny a dala pokyn svojim ľuďom, aby nás tam nevpustili.“

Ako som vravel v telefóne, detektívna kancelária Patterson Inc. všetko pokazila. Do chrámu poslali toho istého muža, ktorý predtým sledoval Chapmanovu farmu. Chapmanova farma má po celom obvode kamery, takže predstavitelia cirkvi už vedeli, ako ten muž vyzerá, a keď prišiel na Rupert Court, povedali mu, že vedia, kto je a pre koho pracuje, a že Will vie, že som ho dal sledovať súkromnými detektívami. V tej chvíli som ukončil zmluvu s Patterson Inc. Nielenže sa im nepodarilo získať žiadne informácie, ktoré by mi pomohli vyslobodiť Willa, ale ešte posilnili tvrdenia cirkvi namierené proti našej rodine.“

„Will je teda stále na Chapmanovej farme?“

„Pokiaľ vieme, áno. Niekedy chodí zbierať peniaze do Norwichu a Londýna. Občas prespí v chráme na Rupert Court, ale inak je na farme. Kevin mi vravel, že členovia, ktorých nepovýšia do vedenia seminárov a modlitebných stretnutí, zvyčajne zostávajú v indoktrinačných centrách – alebo duchovných útočiskách, ako ich nazýva cirkev. Na Chapmanovej farme je vraj veľa ťažkej manuálnej práce.“

„Ako ste sa zoznámili s tým...“ Strike nazrel do poznámok, „... Kevinom Pirbrightom?“

„Kontaktoval som ho prostredníctvom jeho blogu o UHC,“ vysvetlil sir Colin.

„Bol by ochotný porozprávať sa s nami?“

„Určite by bol,“ odvetil ticho sir Colin, „ale je mŕtvy. Minulý rok v auguste ho niekto zastrelil.“

„Zastrelil?“ zopakovali naraz Strike aj Robin.

„Áno. Jediná guľka do hlavy v jeho byte v Canning Town. Nebola to samovražda,“ dodal sir Colin, čím predišiel Strikeovej otázke. „Na mieste činu sa nenašla žiadna zbraň. Patterson sa rozprával s policajným kontaktom: domnievajú sa, že to bola vražda súvisiaca s drogami. Kevin údajne díloval drogy.“

„Vedeli ste o tom?“

„Nie, ale nebol by som... Myslím, že ten chudák chcel na mňa urobiť dojem,“ povedal smutne sir Colin. „Chcel pôsobiť, že je vyrovnanejší, než aký v skutočnosti bol. Nemal nikoho iného, lebo zvyšok jeho rodiny je ešte stále v UHC. Nikdy som nebol uňho doma a až ku koncu priznal, ako nesmierne ho vyčerpáva, keď píše o všetkom, čo sa mu stalo, a snaží sa pospájať si spomienky do knihy o UHC. Malo mi dôjsť, že mu treba zabezpečiť psychologické poradenstvo. Mal som vedieť, že je to zlomená ľudská bytosť, namiesto toho, aby som s ním zaobchádzal ako so zbraňou proti cirkvi.“

Mesiac pred tým, ako ho zastrelili, sa mi vôbec neozval. Sallina choroba sa dostala do posledného štádia a ja som Kevinovi vyčítal, že sa správa nevypočítateľne a nijako nám nepomáha. Odhliadnuc od môjho želania dostať Willa z UHC, škodil aj sám sebe. Na autogramiáde Gilesa Harmona vyrobil scénu, nadával a kričal. Neustále som mu zdôrazňoval, že taká taktika sa mu môže vypomstiť, ale Kevin bol nahnevaný a zatrpknutý.“

„Domnievate sa, že jeho vražda súvisela s drogami?“

Ed úkosom pozrel na otca, ktorý na okamih zaváhal.

„Keď som sa dozvedel, že ho zastrelili, nesmierne ma to rozrušilo... Ak mám byť úprimný, moje prvé myšlienky rozhodne smerovali priamo k UHC.“

„Neskôr ste však zmenili názor?“

„Áno, zmenil. Nepotrebujú zbrane, majú drahých právnikov. Vedia šikovne potláčať kritiku: podporné články novinárov, slávne osobnosti, ktoré si robia svoje PR... Kevin bol v skutočnosti malá ryba, aj keby sa mu podarilo dokončiť knihu. Už ho donútili stiahnuť všetky vážne obvinenia, ktoré uviedol na svojom blogu, a dokonca voči nemu vzniesli obvinenia zo zneužívania.“

„Z akého zneužívania?“

„Sexuálneho,“ spresnil sir Colin. „Tvrдили, že zneužíval svoje sestry. Podľa listu, ktorý Kevin dostal od rady predstavených, voči nemu obe dievčatá vzniesli dosť podrobné obvinenia. Viem rovnako dobre ako ktokoľvek iný, že sexuálne zneužívanie je všade. Jedna z charitatívnych organizácií, s ktorou spolupracujem, pomáha ľuďom, čo ho zažili, takže som až pridobre oboznámený so štatistikami a nič si nenahováram: veľa zdanlivo sympatických ľudí robí za zatvorenými dverami hrozné veci. Pravdaže, nemôžem vylúčiť, že Kevin tie dievčatá zneužil, ale človek by si myslel, že keby predstavitelia cirkvi naozaj verili, že je vinný, nahlásili by to na políciu namiesto toho, aby Kevinovi napísali výhražný list. Domnievam sa, že to bol len ďalší pokus zastrašiť ho, a vzhľadom na to, čo mi Kevin prezradil o vnútornom fungovaní cirkvi, považujem za pravdepodobné, že zastrašili aj jeho sestry, aby podpísali tie výpovede... Chcel som ísť na Kevinov pohreb,“ povedal smutne sir Colin, „ale nebolo to možné. Zisťoval som si to: jeho matka, ktorá je stále členkou cirkvi, sa rozhodla pochovať ho na Chapmanovej farme. Musím priznať, že ma to nesmierne rozrušilo... Kevin tak bojoval, aby odtiaľ mohol odísť...“

Priniesli im jedlo. Strike si namiesto steaku, na ktorý mal chuť, objednal morského vlka.

„Dá sa ohľadom Willa niečo urobiť po právnej stránke?“

„Verte mi, snažil som sa,“ odvetil sir Colin a vzal do ruky príbor. „Will má zverenecký fond, ktorý mu odkázal Sallin otec. Už z neho stihol vybrať polovicu peňazí a dať ich UHC. Chcel som, aby ho znova vyšetril psychiater, ale keď sa o tom dozvedela cirkev, zariadili, aby navštívil jedného z ich vlastných, ktorý Willa vyhlásil za úplne zdravého. Je plnoletý a bol vyhlásený za psychicky spôsobilého. Ocitli sme sa v celkom bežnýchodiskovej situácii.“

Snažil som sa upriamiť na cirkev a spôsob jej fungovania pozornosť svojich politických kontaktov, ale zdá sa, že každý sa bojí do nej pustiť vzhľadom na jej slávnych prívržencov a do neba vynášanú charitatívnu činnosť. Mám silné podozrenie, že istý poslanec je jej členom. Prihovára sa za ňu v parlamente a vystupuje agresívne voči všetkým, čo ju kritizujú. Pokúsil som sa osloviť aj zopár svojich novinárskych kontaktov, aby napísali o jej praktikách, ale aj oni majú strach, že ich zažaluje. Nikto sa toho nechce ani dotknúť.

Kevin chcel dať UHC na súd a obviňiť ju zo zneužívania jeho aj jeho rodiny. Sally a ja by sme ten prípad ochotne financovali, ale moji právnici mali pocit, že Kevinove šance na úspech sú mizivé. Nešlo len o to, že ho prinútili pripustiť chyby na svojom blogu. Mal aj dosť zvláštne presvedčenia. “

„Napríklad?“

„Bol presvedčený, že duchovný svet je skutočný. Vlastne si myslel, že UHC dokáže privolať mŕtvych. Patterson sa pokúšal nájsť ďalších ľudí, čo by mohli svedčiť, no vyšiel celkom naprázdno.“

„Uvažovali ste niekedy, že by ste odtiaľ Willa vzali násilím? Odchytili ho na Wardour Street?“

„So Sally sme sa o tom zhovárali ako o poslednej možnosti,“ priznal sir Colin, „ale upustili sme od toho, keď sme sa dozvedeli, čo sa stalo mladému mužovi, ktorého rodina urobila to isté v roku tisícdeväťstodeväťdesiattri. Volal sa Alexander Graves. Aj on pochádzal z bohatej rodiny. Otec ho doslova uniesol z ulice, keď bol vonku s pokladničkou. Graves bol v zlom psychickom stave a o pár dní neskôr sa v rodičovskom dome obesil.“

V posledných rokoch veľa čítam o ovládaní mysle,“ pokračoval sir Colin, ktorému počas rozprávania vychladlo jedlo. „O technikách UHC a o ich účinnosti viem oveľa viac ako predtým. Kevin mi porozprával, čo sa tam deje, a je to klasická sektárska manipulácia: obmedzovanie informácií, kontrola myšlienok a pocitov a tak ďalej. Teraz už chápem, prečo sa Will tak rýchlo zmenil. Doslova prišiel o rozum.“

„Presne tak,“ prisvedčil Ed. „Neozval sa, keď mama zomierala, neprišiel ani na jej pohreb. Jamesovi a jeho manželke sa minulý rok narodili dvojčatá a on ich ani len nevidel.“

„Čo presne chcete dosiahnuť tým, že nás najmete?“ opýtal sa Strike.

Sir Colin odložil príbor, načiahol sa po starú čiernu aktovku pod stoličkou a vytiahol tenký fascikel.

„Skôr ako právnici UHC prinútili Kevina, aby scenzuroval svoj blog, vytlačil som si kópie príspevkov. Okrem toho mám aj dva dlhé maily od Kevina, ktoré vysvetľujú účasť jeho rodiny v cirkvi a niektoré incidenty, ktorých bol svedkom alebo účastníkom. Spomína rôznych ľudí, miesta a zakladateľa UHC Jonathana Wacea obviňuje minimálne z jedného trestného činu. Keby sa podarilo presvedčiť ďalších ľudí, ktorých Kevin spomína v týchto dokumentoch, aby prehovorili alebo dokonca svedčili predovšetkým o donucovacích prostriedkoch a ovládaní mysle, možno by sa dali podniknúť nejaké právne kroky. Prinajmenšom by som chcel presvedčiť UHC, aby mi umožnili znova sa stretnúť s Willom.“

„Ale v ideálnom prípade by ste ho odtiaľ chceli dostať?“

„Pravdaže,“ prisvedčil sir Colin, „ale pripúšťam, že je to možno nereálne. Vo fascikli je aj správa od detektívnej kancelárie Patterson Inc., nech je, aká je. Sústredili sa predovšetkým na sledovanie Willových pohybov a diania na Rupert Court a Chapmanovej farme. Ich cieľom bolo nahráť násilné alebo zstrašujúce správanie alebo Willove náznaky, že je nešťastný alebo pod nátlakom. Niekoľko detektívov v utajení ho oslovilo na ulici a pokúsili sa s ním nadviazať rozhovor, ale zakaždým trval na tom, že je šťastný a spokojný, a snažil sa ich nalákať do cirkvi alebo presvedčiť, aby prispeli peniazmi... Tak čo myslíte?“ Sir Colin preniesol pohľad zo Strikea na Robin a naspäť.

„Je náš prípad beznádejný?“

Skôr ako stihol odpovedať Strike, Robin sa načiahla po dokumenty, ktoré so sebou priniesol sir Colin.

„Nie,“ vyhlásila. „Veľmi radi vám pomôžeme.“